

‘Etorkinak eskolan’ egitasmoa

Azkoitiko haurrak euskaltegira doaz

Ikastetxean ahaleginak egiten dituzte etorkinen seme-alabek euskara ikasteko, baina baliabide gehiago gustura hartuko lituzkete hizkuntza arduradunek. Azkoitiko umeak AEKren euskaltegira doaz, haien euskarak abiada handiagoa hartuko duelakoan.

Testua eta argazkiak:

ARAITZ MUGURUZA EIZAGIRRE

UROLA BAILARAKO HERRIAK 11.495 biztanle (2012ko errolda) ditu. Azken urteetan gero eta atzerritar gehiago bizi da herrian. Gaur egun, biztanleriaren %8 dira. Gehienak pakistandarrak eta marokoarrak, %2,44 eta %2,37, hurrenez hurren. Kanpotarren haurrak irakaskuntzan hartzeak zekartzan aldaketek jabetuta, eta Eusko Jaurlaritzako Hezkuntza Sailak emandako baliabideak murriztegiak zirela iritzita, hainbat eragilek *Etorkinak eskolan* ekimena sortu zuen, 2005ean.

Helburu nagusia euskara erakustea du, eskolarako lagungarri izango zaielako, baina baita Azkoitian integratzeko erraztasunak emango dizkielako ere. Xabier Munibe Ikastolako eta Floreaga Salestar Ikastetxeko umeak doaz euskaltegira. Hasierako talde txikiak gero eta handiagoak dira. Esate baterako, Xabier Munibe Ikastolan 800 ikasle dituzte gaur egun eta 112 dira etorkinak.

Etorkinen integrazioa ikastetxeen ardura bakarrik ez dela jakitun, egitasmoa hiru hankak osatzen dute: ikastetxeek, Azkoitiko Udalak eta AEK euskaltegiak. Eskolak AEK-ko irakasleek ematen dizkiete, euskaltegian, bi ikastetxeetako ikasleak nahastuta.

Bi urtean euskaldundu?

Hezkuntza Sailak ikasle bakoitzari bi urteko epea ematen dio euskara

ikasteko. Bi eskoletako arduradunei motz geratzen dela iruditzen zaie. “Esaten dute pertsona batek hizkuntza bereganatzeko zazpi urte behar dituela, beraz, hauek ezin dute bi urtetan dena menperatu”, dio Arantxa Zubizarreta Xabier Munibeko Haur Hezkuntza eta Lehen Hezkuntzako zuzendariak. Hezkuntza Sailak *Hizkuntza Indartzeako Programa* laguntzen du diruz, –ikastetxean etorkinekin lan egiteko irakaslea egoten da, ikasle bakoitzak bi urtez jaso dezaieke laguntza hori–. Hasieran hori ere ez zegoela gogoratzen du Koldo Gurrutxaga Floreagako zuzendariak: “Ez genuen ez irakaslerik, ez materialik. Ikastetxean igarotzen zituzten sei orduetan besoak gurutzatuta egotera behar-tzen genituen”.

‘Etorkinak eskolan’ egitasmoan Essardi lehen belaunaldiko ikaslea izan zen. 17 bat laguneko gela zen eta orain guztiakin euskaraz egiten duela dio

Etorkinak eskolan proiektuari esker, Lehen Hezkuntzan eta Derrigorrezko Bigarren Hezkuntzan matrikulatutako ikasleak joa-

ten dira eskolaz kanpoko klaseetara, lehendabizikoak astean hiru aldiz, eta bigarrenak, astean bi aldiz. Ikastetxe bakoitzak euskaltegira joan beharra dutenekin zerrrenda egiten du eta udalera bidali. Udalak gutun bidez baime-na eskatzen die gurasoei. AEK-k hileroko ikasle bakoitzaren balorazioa egiten du. Hiru urtez ematen zaizkio klaseak etorkin bakoitzari, nahiz eta batzuetan gehiago luzatu.

Jolasaren eta abestiaren bidez irakasten dute euskara. Hala esan digu Maite Azpiroz AEK-ko kudeatzaileak: “Ez dugu eskola erabat akademikoa eman nahi; dinamika eta jolasen bidez erakusten diegu, eta gusturago etortzen dira. Gainera, euskara gauza positibo batekin lotzen dute: ‘Klasera noa, baina ongi pasako dut’”.

Hassna Essardi ikasleak ere horrela gogoratzen ditu egun haiek: “Oso ongi pasatzen genuen. Ikasteko modua oso ona zen, liburuetatik eta etxeko lanetatik desberdina”. Essardi egitas-moko lehenengo belaunaldiko ikaslea izan zen. Xabier Munibe ikastolan ikasi zuen eta gero Eri-zain laguntzaile ikasketak egin zituen, Urretxun. Gaur egun Azpeitiko adinekoen egoitzan egiten du lan. 17 bat laguneko gela zen haiena eta orain guztiakin euskaraz egiten duela dio.



Marokoarrak eta pakistandarrak dira etorkinen seme-alaba gehienak. Ikastetxeaz gain euskaltegia daukate euskara eskola. Hiru urtez ere aritu daitezke ikasten.

Zaila ikasketetan aurrera egitea

Ikastetxean haur etorri berriak adinaren arabera dagokien mailan ipintzen dituzte. Hala ere, zail dute akademikoki aurrera egitea. Fun-tsezko ezaugarria falta zaielako batik bat: euskara jakitea. Hassna Essardik kontatu digunez, bi hizkuntza berri ikasi beharrak asko mugatu zituen bere helburuak: “Hona etortzerako banekien hemen bi hizkuntza ikasi beharko nituela eta beldurra ematen zidan. Nire ikasketekin aurrera egin nahi nuen, ahal zela unibertsitatera joan. Azkenean ordea, bidean geratu nintzen, euskaraz bai, baina gaztelania eta ingelesa ez nekizkielako”.

Lortzen dena: gutxienekoa

Helburu nagusia, etorkinak euskaraz hitz egiteko gai izatea, lortzen

dela ziur daude bi eskoletako arduradunak. Euskaltegikoena lana agerian dagoela uste du Arantxa Zubizarretak: “Esperientziak ematen duen indarrarekin dabilta. Haien laguntza beharrezkoa da, gurea ez da eta nahikoa”.

Irakasleek esan digutenez, ikasleek kalean eta lagunekin euskara erabiltzen dute: “Pakistandarrek eta marokoarrek elkarren artean euskaraz egiten dute, baita irakasleekin ere”. Hegoamerikar jatorria dutenekin zailagoa dela dio Koldo Gurrutxagak: “Gaztelaniara jotzeko joera dute”. Azken horien gurasoei ere, gehiago kostatzen zaie euskara ikastaroen garrantziaz jabetzea. Maite Azpiroz AEK-ko irakasleak dioenez, “badago haurra hona [euskaltegira] jolasera bakarrik ez duela ekarriko dioenik”. Dena den, horrelakoak salbuespenak

direla gaineratu du Azpirozek, oro har, ohartzen baitira seme-alabek aurrera egiten dutela.

Emaitzak nahiko onak izaten ari diren arren, ziur daude oraindik ere motz geratzen direla. Xabier Munibe ikastolako zuzendariak, Zubizarretak, hala dio: “Gu prest gaude honi aurre egiteko, baina baliabide bereziak behar dira eta ez ordu batzuetarako bakarrik, urte osorako eta lanaldi osorako”. Gainera, ez dute uste hizkuntza denik landu beharreko gauza bakarra, kultura desberdinetako ikasleak baitatoz: “Beste kultura batetik datozenez, zailagoa da horiekin lan egitea, haien ohiturak eta gureak desberdinak direlako. Horretarako bestelako baliabideak egon behar-lukete”.



Babeslea: Getxoko Udala